

ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΒΡΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΜΑΣ ΟΤΑΝ ΘΑ ΕΧΟΥΜΕ ΒΡΕΘΕΙ ΝΕΚΡΕΣ
ΟΥΤΕ ΣΤΗ ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΟΥΤΕ ΣΤΗ ΛΙΒΑΔΕΙΑ ΤΣΑΚΙΖΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΑΣΤΕΣ ΣΕ
ΚΑΘΕ ΜΑΧΑΛΑ

Μεταξύ 2016 και 2019, στη Λιβαδειά, η ανήλικη τότε Π.Ψ. (17 ετών) βρέθηκε εγκλωβισμένη σε μια ακραία βίαη και κακοποιητική σχέση. Ο δράστης ασκούσε συστηματικά σωματική και ψυχολογική βία, βασανίζοντας και βιάζοντας την επιζώσα επανειλημμένα. Ενδεικτικά, αναφέρουμε απόπειρες πνιγμού και βιασμό ενώ η Π.Ψ. βρισκόταν σε κατάσταση λιποθυμίας. Όταν η Π.Ψ. κατάφερε να ξεφύγει, η βία συνεχίστηκε με απειλές και παρενοχλήσεις προς την ίδια και την οικογένειά της.

Το 2020 βρίσκοντας τη δύναμη να ζητήσει προστασία, κατέθεσε ασφαλιστικά μέτρα και μήνυση για τα σοβαρά αδικήματα και τη βία που είχε υποστεί. Τότε, η θεσμική βία διαδέχτηκε την ενδοσυντροφική: η αστυνομία και οι δικαστικές αρχές της Λιβαδειάς την αντιμετώπισαν με απαξίωση. Όταν κατέθετε για τα περιοριστικά μέτρα, η μόνη “λύση” που της προτάθηκε ήταν να αλλάξει αριθμό τηλεφώνου. Ο κακοποιητής συνέχισε να την παρακολουθεί ανενόχλητος, ακόμη και να καταγράφει πινακίδες αυτοκινήτων. Όταν παραβίαζε τα περιοριστικά μέτρα και η Π.Ψ. καλούσε την αστυνομία, η απάντηση ήταν: “Ο αρμόδιος αστυνομικός βρίσκεται σε διακοπές”.

Σήμερα, έξι χρόνια μετά, και τέσσερα χρόνια μετά την υποβολή της μήνυσης, και χωρίς η ίδια και οι μάρτυρες που πρότεινε να κληθούν ποτέ από την εισαγγελέα, η υπόθεσή της αρχειοθετήθηκε. Εκείνη έχει ήδη ασκήσει προσφυγή. Τα ξημερώματα της 13/1/2026, κάποιος έβαλε φωτιά στο αυτοκίνητο των γονιών της, καταστρέφοντάς το ολοκληρωτικά και η Π.Ψ. αναγνώρισε τον δράστη της επίθεσης μέσα από το βιντεοληπτικό υλικό. Με τις πλάτες μιας εξουσίας που συγκαλύπτει τους κακοποιητές μας, το άτομο αυτό συνεχίζει να κυκλοφορεί ανενόχλητο.

Το γεγονός αυτό δημιούργησε ένα κίνημα αλληλεγγύης στην υπόθεση της Π.Ψ. και ακολούθησε πορεία στις 15/2/2026 στην κεντρική πλατεία της Λιβαδειάς, κάνοντας ορατό το περιστατικό έμφυλης βίας και της συγκαλύψής του στον δημόσιο χώρο της πόλης.

Το διάστημα που ακολούθησε, ο κακοποιητής ανάρτησε φωτογραφίες με όπλο και απειλές στα social media, στοχοποιώντας και απειλώντας άμεσα την επιζώσα, την οικογένεια της και όσα άτομα έχουν δείξει έμπρακτα την αλληλεγγύη τους όλο αυτό το διάστημα κάνοντας ξεκάθαρο στον κακοποιητή ότι είναι ανεπιθύμητος στην πόλη. Με τις απειλές να μην μένουν μόνο διαδικτυακά, ο κακοποιητής κυκλοφορεί ανενόχλητος σε μαγαζιά της Λειβαδιάς απειλώντας ευθέως αλληλέγγυο κόσμο και μάλιστα με συνοδεία ατόμου που οπλοφορούσε. Το άτομο αυτό εκτός της παρουσίας του στη Λειβαδιά, ζει και κινείται στις γειτονιές μας στο κέντρο της Αθήνας, δρώντας με τις πλάτες της αστυνομίας και αποτελώντας άμεσο κίνδυνο για όλα μας.

Η έμφυλη βία δεν είναι προσωπική τραγωδία. Είναι πολιτικό πρόβλημα. Η έμφυλη βία δεν αποτελεί μεμονωμένο περιστατικό. Είναι συστημική. Είναι το αποτέλεσμα ενός θεσμικού πλαισίου που αδιαφορεί, συγκαλύπτει και συχνά συνεργεί. Η Δικαιοσύνη, όπως λειτουργεί σήμερα, δεν είναι ουδέτερη. Είναι ταξική, πατριαρχική και συχνά συνένοχη. Το είδαμε και στην υπόθεση της Κυριακής Γρίβα, που δεν βρήκε βοήθεια από τις αρχές και τελικά δολοφονήθηκε. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να επαναληφθεί.

Από τους μπάτσους και από τις δικαστίνες δεν περιμένουμε καμία οριστική λύση. Οι κρατικές απαντήσεις στα παραπάνω μπορεί να πουλάνε ασφάλεια, αλλά δεν θα είναι ποτέ αρκετές. Στεκόμαστε δίπλα σε όποια επιλέγει το δικαστικό δρόμο γιατί γνωρίζουμε καλά πόσο δύσκολος είναι. Ενισχύοντας τους αγώνες, έτσι όπως ξεδιπλώνονται στην πράξη, βρίσκουμε πατήματα για να βγούμε προς τα έξω, για να παλέψουμε για την κατάργηση της πατριαρχίας συγκρουόμενες με τους κακοποιητές μας.

Η απάντηση μας είναι η φεμινιστική αλληλεγγύη!

Τη δικαιοσύνη τη χτίζουμε εμείς με την παρουσία μας στο πλευρό των επιζωσών

Δεν θα σωπάσουμε. Δεν θα αφήσουμε καμία μόνη

Σε πόλεις και χωριά η οργή μας μεγαλώνει, στον κόσμο τον πατριαρχικό ποτέ καμία μόνη.

Οι βιαστές δεν είναι ράτσα ειδική, είναι άντρες καθημερινοί

Η σιωπή είναι συνενοχή, καμιά συγκάλυψη δεν θα γίνει ανεκτή.

Αλληλέγγυες/Αλληλέγγυοι/Αλληλέγγυα στην Πελαγία Ψ.

